

Nr 145.

Av herrar **Larson, Edward,** och **Rosén,** i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående vissa ändringar i avlöningsreglementet för tjänstemän vid kommunikationsverken.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 195 angående vissa ändringar i avlöningsreglementet för tjänstemän vid kommunikationsverken föreslås, bland annat, att vissa poststationer skola förändras till postexpeditioner av klass 2 och 3, och i följd härav i avlöningsreglementet skola uppföras kvinnliga stationsmästarebefattningar av klass 2 i 3:e lönegraden och stationsmästare av klass 3 i 2:a lönegraden.

Inom 1920 års postkommitté har en reservant yrkat, att rätt till befordran som stationsmästare vid förut inrättade postexpeditioner av klass 1 skulle öppnas för både manliga och kvinnliga poststationsföreståndare. Dessa befattningar hava nämligen förbehållits åt manliga. Detta yrkande har departementschefen ej ansett sig kunna biträda. Det har bebådats ett förslag om vidgad rätt för kvinnor att bekläda statstjänster. Om detta förslag bifalles, lära kvinnor kunna erhålla möjlighet att utnämnas till en mängd ämbeten och tjänster som väl få antagas ställa långt större krav på sina innehavare än på en stationsmästare av postexpedition av klass 1. Då män och kvinnor av allt att döma sålunda komma att bliva lika berättigade att söka och innehava betydelsefullare tjänster, kan det ej vara lämpligt att reservera en liten grupp tjänster, för vilkas fullgoda skötande kvinnorna hava lika stora förutsättningar som männen. Det av reservanten inom postkommittén framställda yrkandet synes alltså böra bifallas, och i följd därav kvinnliga stationsmästare av klass 1 uppföras i 4:e lönegraden. Detta yr-

kande synes så mycket hellre böra bifallas, som det ju innebär en besparing, om till sådan befattning förordnas en kvinna.

I fråga om villkoren för att förändringar av poststationer till postexpeditioner skola äga rum föreligger intet annat uttalande än att sådan förändring skall ske, därest rörelsen gäve en person full daglig sysselsättning och poströrelsen å orten jämväl vore av den art och omfattning, att en mera kvalificerad postanstalt än den vanliga poststationen vore påkallad. Det synes i detta avseende böra från riksdagens sida uttalas såsom normgivande, att förändring till postexpedition bör ske i de fall, där poströrelse kräver minst 8 timmars arbetstid varje söckendag. Den vid sådan station anställda föreståndaren måste nämligen anses hava full sysselsättning i tjänsten, och därmed torde böra följa en mera fast anställning med därav följande bättre löneförmåner. Hittills har postverket för poststationsrörelsen i stor utsträckning använt sig av arbetskrafter som underbetalts, och åtminstone i de fall, där sysselsättningen kräver minst 8 timmars arbetsdag, synes det knappast vara staten värdigt att bibehålla detta system inom ett affärsdrivande verk, då systemet i fråga veterligen icke förekommer inom något annat område av statens verksamhet.

Vi antaga nämligen såsom självfallet, att en poststationsföreståndare, som oförvitligt fullgjort sina skyldigheter gentemot postverket, skall äga företrädesrätt till stationsmästarebefattningen, om och när poststationen förändras till postexpedition. Sker detta, torde postverket bäst gagnas, ty den poststationsföreståndare, som vet att poststationens utveckling kan komma att vara honom eller henne till personlig fördel, lär förvisso i sin tjänsteutövning komma att på allt sätt tillvarataga postverkets intressen.

Rörande tidpunkten för inrättande av de nya postexpeditionerna lär något bestämt uttalande ej kunna göras, men med hänsyn till att poststationsföreståndarna hittills varit mera tillbakasatta än någon annan i statens arbete anställd kår, tillåta vi oss giva uttryck åt önskvärdheten av att dröjsmål med reformens genomförande så långt möjligt är måtte undvikas.

Med åberopande av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 195 måtte besluta sådan ändring i fråga om stationsmästaretjänster vid postexpeditioner, att kvinnor må kunna befördras även till stationsmästare vid post-

expedition av klass 1, samt att riksdagen måtte göra de uttalanden, som i motionen föreslagits.

Stockholm den 31 mars 1922.

Edw. Larson.

Gustav Rosén.
